

Incipit Liber Sapientiae.

Kiligit lusitiam qui iudicatis terram.
 Senare de dño inbonitate & inimicitate condisc
 querite illum. Quo inuenistis ab his quoniam
 temptant illum. Apparet autem eis quae piden
 habent illum. peruersae enim cogitationes repa
 rant ad. probata autem iustus corripuit insipi
 enter. Quo immaliciola anima non intravit rapien
 tia nec habitabit incorpore rubrito peccatis. sc̄
 enim p̄p̄ discipline effugiat factum. Et auferat re
 acogitationibus que sunt sine intellectu. Et corri
 pietur a superuenciente iniquitate. bens noster enim
 p̄p̄ sapientiae. Et non liberavit maledictum alocibus suis.
 quo nemum illius testis est dñs & condit eius sequitor:
 uerus & lingue illius auditor. Quo p̄p̄ dñi replebit
 orbem terrarum & hoc quod continet omnia scientia
 habet uoces. propt̄ hoc quiloquitur in qua non potest
 laetare. Nec p̄t illum corripuit iudicium. Incogitati
 onibus enim impii. Interrogatio erit sermonū autem
 illius auditio addim uera. ad comprehensionem autem inqui
 tatum illius. Quo ausus zeli audit omnia & tumultus
 murmurationum non abscondetur. Custodie ergo uos
 amururationem que nihil proficit. & adtractione par
 ete lingue. Quo sermo obsecratur inuacuum n̄ ibit. oph
 quod mentitur occidit animam. nolite zelari mortem in
 epnopenem uite uiae. neque adquiratis perditionem in
 peribus manuum ipsarum. qm̄ dñs mortem n̄ fecit nec
 laetatus in pditione uiuorum. Creavit enim ut eent